

[Industriministeren]

- gennemførelse af 2. banksamordningsdirektivs principper om gensidig anerkendelse og hjemlandskontrol samt harmonisering af kravene til startkapital og reglerne for erhvervelse af kapitalandele dels i kreditinstitutter og dels i andre virksomheder,
- omlægning af solvenskravets opgørelse fra passivside til aktivside og en gradvis nedtrapning af solvensprocenten fra 10 til 8 under forudsætning af, at medregningen af den ansvarlige indskudskapital ligeledes nedtrappes og ophører helt fra 1996,
- definition af den ansvarlige kapital som summen af »kernekapital« og »supplerende kapital« samt regler for, hvad der kan medregnes heri,
- ændring af regnskabsreglerne og
- adgang til i datterselskabsform at drive forsikringsvirksomhed og realkreditvirksomhed samt adgang til at drive anden virksomhed, der er accessorisk til pengeinstitutvirksomhed.

2. banksamordningsdirektiv, solvensdirektivet og egenkapitaldirektivet er minimumsdirektiver. Det indebærer, at de enkelte medlemsstater for deres egne pengeinstitutter kan fastsætte strengere bestemmelser end anført i direktiverne. Dette er udnyttet bl.a. ved fastsættelsen af solvensprocenten.

Den gensidige anerkendelse indebærer, at et pengeinstitut, der er godkendt i ét medlemsland, kan udøve virksomhed gennem en filial eller udbyde grænseoverskridende tjenesteydelser i andre medlemslande på basis af hjemlandets tilladelser.

Hjemlandskontrol indebærer, at tilsynsmyndighederne i et kreditinstituts hjemland er ansvarlige for tilsynet med kreditinstituttet, herunder med kreditinstituttets filialer og grænseoverskridende tjenesteydelser i andre medlemslande.

Som forudsætning for gennemførelsen af disse principper indeholder 2. samordningsdirektiv harmonisering af en række krav til pengeinstitutterne, bl.a. vedrørende startkapital og erhvervelse af kapitalandele i kreditinstitutter og andre virksomheder. Startkapitalen forhøjes til 40 mio. kr., dog kun for nye pengeinstitutter.

Den foreslåede opgørelse af solvenskravet i forhold til pengeinstitutternes risikovægtede aktiver og ikkebalanceførte poster giver i forhold til den gældende lovs system et mere fyl-

destgørende grundlag for en vurdering af de risici, som et pengeinstitut er engageret i. Lovforslaget fastsætter solvensprocenten til 8. Dette tal nås først efter en overgangsperiode, i hvilken der sker en gradvis nedtrapning, således at solvensprocenten udgør 10 i 1991 og 1992, 9 i 1993 og 1994 og derefter 8.

Som forudsætning for, at solvensprocenten kan nedtrappes, skal medregningen af den ansvarlige indskudskapital nedtrappes og ophører helt fra 1996. Samtidig åbnes dog mulighed for, at den ansvarlige indskudskapital fortsat kan medregnes som hidtil mod opfyldelse af en solvensprocent på 10, der ikke nedtrappes.

Den ansvarlige kapital består af kernekapital og supplerende kapital.

Kernekapital omfatter indbetalt aktie-, garanti- eller andelskapital, overkurs ved emissioner og reserver med fradrag af egne aktier, immaterielle aktiver og årets eventuelle løbende underskud.

Den supplerende kapital består af opskrivningshenlæggelser, værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud. Værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud skal opfylde en række betingelser, herunder at betaling af forfaldne renter kan udskydes, at gæld og ikke betalte renter skal kunne medgå til dækning af tab, selv om det tillades pengeinstituttet at fortsætte sine aktiviteter, og at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for kapitalindskuddene, herunder fastlægge tidspunktet for kapitalens nedskrivning samt principper for konstatering af nedskrivningsbeløbs størrelse. Den supplerende kapital må ikke udgøre mere end 100 pct. af kernekapitalen efter fradrag.

Endvidere indeholder lovudkastet en bemyndigelse til Finanstilsynet til at medtage andre kapitalelementer.

De ændrede regnskabsregler svarer i videst muligt omfang til de tilsvarende regler i årsregnskabsloven.

Forslaget giver pengeinstitutterne mulighed for i datterselskabsform at drive forsikringsvirksomhed og realkreditvirksomhed. Det åbner desuden yderligere mulighed for at drive anden virksomhed, der er accessorisk til pengeinstitutvirksomhed, og Finanstilsynet kan bestemme, at den accessoriske virksomhed skal udskilles i et særligt selskab. Derimod bliver det ikke tilladt pengeinstitutterne permanent at